

O Ithryn Luin, neboli modrých čarodějích, bylo na konci 3. věku známo jen málo. V Imladris byla zjevena (zřejmě Gandalfem), zapsána a uchována jejich jména ze Západu. Zněla Alatar a Pallando. Jiná jména ve Středozemi neměli a příběhy o nich nemluví.

Moudří věděli jen tolik, že oba odešli na daleký východ s Curumem, totiž Sarumanem. Ten se však záhy (pravděpodobně, když objevil, že na východě žijí jen kočovné kmeny lidí a nenalezne zde žádné mocné artefakty, které byli již tehdy jeho tajným zájmem.) vrátil na severozápad, sám.

Teprve po zničení Prstenu a Saurona bylo možno dodatečně a neúplně odhalit jejich poslání a osud. Přispěly k tomu objevy z Orthanku a jiné zdroje informací. Ale i pak se jednalo pouze o dohady Moudrých, i když často velmi pravděpodobné a podložené.

Posláním modrých čarodějů bylo prozkoumat vzdálené kouty Středozemě, především východ a jih. Dlouho zřejmě putovali spolu, nejdříve na východ až za jezero Rhun a pak i jižním směrem. Tamní kraje byly obývány lidmi, jejichž předkové byli povětšinou uprchliví z poraženého vojska, při prvním pádu Barad-Dur. V srdcích měli zlo, nebo strach a ležel na nich Sauronův stín. Byly to divošské kmeny s vlastní primitivní řečí a kočovným způsobem života. Psát ani číst neuměli a jejich náčelníci nebyli mudrcové, nýbrž statní bojovníci. Snad v předtuše toho byli Alatar a Pallando oděni tělem, méně stařeckým a silnějším pro lidské oči, než ostatní.

Putovali mezi kmeny a rozmlouvali s nimi. Avšak zjistili, že všichni mají hluboko v sobě zášť vůči západu a o elfech (které nazývali svým vlastním, nehezkým, slovem) ani lidech z Numenoru nechtěli slyšet nic dobrého. Když shledali marnost svých pokusů v tomto směru, rozhodli se využít jejich strach. Věřili, že pokud dodají těmto lidem odvahu a sílu bojovat, vzeprou se Sauronovi až znovu povstane (což se zdálo nevyhnutelným) a nepřidají se k jeho armádě.

Není jasné jak, ani kdy k tomu došlo, ale je zřejmé, že v touze pomoci udělali tu největší chybu. Zjevili lidem část své moci a v lidech uvolnili síly, které neměli nikdy spatřit světlo světa. Co se dělo pak, zřejmě nikdy nebude objeveno. Jisté je, že ať si svou chybu uvědomili nebo se jen báli trestu Valar odešli z východu (pravděpodobně ne sami) a víc je nikdo ve Středozemi neviděl. Na dálném východě však zůstali ti, v nichž byli nové síly uvolněny.